

Arrest

nr. 165 996 van 18 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 maart 2014.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 15 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 maart 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk. De verzoekende partij lijkt bijgevolg geen actueel belang te hebben bij de handhaving van haar beroep.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 15 februari 2016 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 15 maart 2016, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 8 februari 2016 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP bevestigt dat zij een verblijfsrecht heeft van onbeperkte duur, maar wenst toch haar argumenten in haar vraag tot horen toe te lichten: (1) beide bestreden beslissingen bestaan nu nog hoewel zij geen reden meer hebben van bestaan en dienen uit het rechtsverkeer te verdwijnen zodat er geen spoor meer van is, (2) beide beslissingen zijn ten onrechte genomen, zij heeft hierdoor schade geleden en met een vernietigingsarrest van de Raad wenst zij een procedure bij de burgerlijke rechtbank op te starten met het oog op schadevergoeding. VwP sluit aan bij de beschikking van de Raad en stelt dat VzP geen belang meer heeft gezien het toekennen van een onbeperkte verblijfsduur en hierdoor het BGV impliciet als ingetrokken kan beschouwd worden.”*

2.2 In de mate waarin de verzoekende partij belang meent te hebben bij de vordering omdat *“[de] bestreden beslissingen [...] geen reden meer hebben van bestaan”* en omdat *“[zij] met een vernietigingsarrest van de Raad [...] een procedure bij de burgerlijke rechtbank [wenst] op te starten met het oog op schadevergoeding”*, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat dit slechts een onrechtstreeks belang is dat niet kan worden aangenomen. Het beoogde voordeel is immers niet verbonden aan het verdwijnen van de bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer, maar enkel aan het horen gegrond verklaren van een middel (RvS 24 juni 2014, nr. 227.847). De Raad wijst erop dat de finaliteit van het annulatiecontentieux hierin bestaat onwettige rechtshandelingen, met terugwerkende kracht, uit de rechtsorde te bannen. Het ingeroepen belang dient in relatie te staan met deze finaliteit (RvS 17 april 2007, nr. 170.87) en enig voordeel opleveren, *quod non in casu*.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU